

Nu het feestgedruis van de titel al een tijdje achter ons ligt, zochten we een moment voor een fijn gesprek met Brecht Guillemin. Zijn carrière als actieve speler zit er dan wel op, er wacht bij de Spurs een volgende carrière in een nieuwe functie. Maar eerst tijd om nog een keer terug te kijken op een erg mooie loopbaan.

Hoe heb je je laatste minuten op het veld beleefd in de titelmatch tegen Donza?

BG - Alles ging heel snel en bij de vorige titel heb ik niet alles even bewust beleefd. Nu ik wist dat die met de Spurs het einde van mijn carrière betekende, heb ik alles heel intens doorleefd. Ik heb er vanaf minuut één intens proberen van te genieten. De belle tegen Donza is uiteindelijk goed uitgedraaid voor ons, anders bleven we wellicht achter met een enorme ontgoocheling. Die slotmatch heb ik aangevat als alle andere. Als speler ben je een deel van het geheel, niet alles hoeft dus om mij te draaien. Voor mij was het belangrijk om ook nu weer de ploeg te helpen.

Jullie wonnen uiteindelijk vrij makkelijk de derde match en zoals de traditie het voorschrijft mocht de kapitein na het behalen van de titel het net afknippen van de ring. Hoe was dat voor jou?

BG - Ik heb al ongelooflijk veel foto's van dat moment gezien op alle mogelijke sociale media. Het blijft toch wel een moment om te koesteren. Mijn carrière afsluiten op die manier was toch wel super.

Hoe is die basketballoopbaan van jou ooit begonnen?

BG - Ik zat in het tweede leerjaar, het was de tijd van 'de microben' en 'de benjamins'. In die periode werd je nog aangesproken op de speelplaats door een leerkracht die basketminded was. Daarnaast was er mijn broer die ook al speelde. Ik ben zijn voorbeeld gevolgd en kwam terecht in het toenmalige CB Kortrijk. Ik heb er mijn hele jeugdopleiding gevolgd en maakte er de fusie mee met Kortrijk Sport. Toen ik 16 jaar oud was mocht ik mijn eerste minuten maken in het fanionteam in eerste landelijke. Ik stond toen al op de radar van de nationale jeugd ploegen en werd uiteindelijk geselecteerd voor de selecties van de U16, de U18, de U20 en de nationale beloften. In 2005 maakte ik de overstap naar Wevelgem dat toen door Peter Castelein werd gecoacht. In die periode wonnen we driemaal na elkaar de beker van Vlaanderen! Als jonge kerel vond ik dat misschien te vanzelfsprekend wat het zeker niet was. Na het faillissement van Power kon ik even terug naar Kortrijk en trainde volop mee met Optima Gent.

Opvallend was dat je na die periode verhuisde naar profclub Antwerp Giants.

BG - Eddy Casteels kende mij en ik hem. We hadden elkaar ontmoet op de Van Kers-basketbalkampen. Eddy volgde ook de nationale jeugdteams. Zo kwam ik op de radar van de Giants. Ik studeerde dat jaar ook af aan de Howest en dus leek dit het ideale moment voor de overstap. Prof worden was een droom die uitkwam. Ik ben er twee jaar gebleven en hield er een dubbel gevoel aan over. Ik zou het zeker opnieuw doen, ik ben er beter geworden als speler en ben er ook gegroeid als mens. Anderzijds was het toen niet evident om als Belg door te breken. Al bij al heb ik er toch te weinig speelkansen gekregen, maar ik kon er wel samenspelen met enkele toppers zoals Christophe Beghin, Roel Moors, Michael Roll en Salah Mejri. Daarnaast had ik ook erg veel aan mijn 'buddy' Aleksander Lichodziejewski die ik kende van eerdere passages in Kortrijk en Wevelgem.

Na je vertrek uit Antwerpen belandde je in Oostkamp. Daar vond je gelukkig je spelvreugde terug.

BG - Absoluut! Ik kwam in een warme, familiale club terecht en ben Oostkamp daarvoor nog altijd dankbaar. Ik heb er nog altijd contacten en ga er nog af en toe terug. Het spelplezier dat volledig weg was bij Antwerpen en me bijna deed stoppen met basket, heb ik daar herontdekt. Ik kon er mijn sport en een fijne job ook combineren. Na twee jaar klopte Waregem aan de deur.

Het was de derde keer dat de burens jou wilden aantrekken. Hoe kijk je terug op die lange periode in De Treffer?

BG - Onder coach Sven De Clercq hadden we meteen een fantastisch eerste jaar. Sportief zijn dat mijn beste jaren geweest, maar ook naast het veld was het een leuke periode. Ik ben er acht jaar gebleven, wat veel zegt over de match tussen Waregem en mij. We hebben toen alles gewonnen wat er te winnen viel, denk maar aan de titels in 2014 en 2016.

Het laatste hoofdstuk van je carrière heb je in Kortrijk doorgebracht. Als 34-jarige maakte je de overstap naar de Spurs, de club waar alles voor jou begon.

BG - Het was niet evident voor de club om mij nog een kans te geven op die leeftijd. Ik moet Pieter Destael en wijlen Jacques Planckaert daarvoor bedanken. We maakten toen ook de afspraak om ook na mijn actieve carrière nog samen te werken. Ik won drie titels in Topdivision maar die bij de Spurs komt zeker op nummer één omdat het bij de club was waar ik mijn carrière begon. Daarnaast pakten we dit jaar ook de dubbel met de Beker van Vlaanderen, een unicum in mijn 20-jarige carrière.

Je blijft bij de Spurs. Welke opdracht wacht nu op jou?

BG - Vanaf december 2022 heb ik de plaats ingenomen van Jacques en ben ik voorzitter geworden bij de Heren. Daarnaast nam ik ook de opdracht aan om de volledige A-bovenbouw van de jongens op mij te nemen. Officieel is dat vanaf de U16, maar ik ga ook de U14 mee opvolgen. Ook de Heren B-ploeg wil ik mee ondersteunen naast het project dat we met Waregem hebben opgezet. En uiteraard het BNXT-verhaal. Ik ga dus weten wat gedaan (lacht).

Wat mag de doelstelling worden van ons tweede team, Heren B?

BG - Bij het bestuur leeft de ambitie om met die ploeg zo snel mogelijk naar derde klasse te gaan. Zo kunnen we een volwaardige opleidingsclub worden voor onze jonge talenten die op een degelijk niveau kunnen spelen. Ik denk aan Jules Isebaert en Dauwe Vanneste die zullen omringd worden met talentvolle leeftijdsgenoten. Zo worden ze klaargestoomd voor het grote werk in de BNXT. Mathieu Coucke mag voor hen een voorbeeld zijn. Het is belangrijk dat er jongens uit onze regio andere jongeren kunnen inspireren. De Spurs zijn en blijven zo een Belgisch project, al zullen er natuurlijk ook buitenlandse spelers moeten zijn om het niveau nog te verhogen. In de tussenperiode gaan we daarom op zoek naar de spelers die bij ons passen. We weten goed welke types ons team zal nodig hebben om de droom van voorzitter Steve Rousseau, het bereiken van de Golden League in de BNXT-competitie, te realiseren. Maar laat ons maar stap voor stap verder groeien.

Tot slot...

Wat is de meest memorabele match die je ooit hebt gespeeld?

BG – Ik ga ver terug in de tijd naar een wedstrijd bij de Young Lions U16. Het was een match in Griekenland tegen het gastland die we verloren, maar ik kende echt een superwedstrijd waarin ik liefst 38 punten scoorde. Individueel was dat wellicht mijn beste partij ooit. De zaal zat propvol met een paar duizend uitzinnige supporters. Collectief denk ik terug aan de eerste titelmatch met Waregem tegen Gembo en ‘the perfect ending’ onlangs tegen Donza.

Wie was de beste ploegmaat uit je carrière?

BG - Voor jongeren is het cruciaal dat ze kansen krijgen van de oudere garde en er het gevoel hebben ‘gerespecteerd’ te zijn in de kleedkamer. Ik ben Dimitri De Mol en Thibo Devynck dan ook dankbaar dat ze me tijdens mijn passage in Kortrijk die kansen gunden, ik was amper 16 jaar oud. Uit mijn periode bij Wevelgem noem ik om die reden Tom Van De Keere, bij de Giants Christophe Beghin, Aleksander Lichodziejewski en Roel Moors. In Waregem leerde ik Thomas Foucart, Bart Samaey en Aaron Van Vooren kennen die vrienden voor het leven zouden worden. Uit mijn laatste periode kies ik voor Mathieu Coucke voor wie ik een beetje

de mentor mocht zijn in zijn groei als speler. Het was ook één van de redenen om terug te keren naar Kortrijk.

Aan welke zaal heb je de mooiste herinneringen?

BG - Symbolisch kies ik hier voor de Jan Carreer-hal waar het voor mij gestart is. Die zaal zet ik toch op nummer één, puur uit nostalgie.

Wie is de beste coach met wie je ooit werkte?

BG - Geen evidente vraag (lacht). Elke coach had zijn toegevoegde waarde voor mijn groei als speler. Ik kan er veel noemen, maar kies hier toch voor Sven Declercq. Hij slaagde erin om Waregem de eerste titel te schenken en was de beste people manager uit mijn loopbaan. Hij wist op een unieke manier een zelden gezien mentorship in te vullen. Alle credits ook voor Peter Castelein die me vier seizoenen lang coachte tijdens mijn periode bij Wevelgem. Ik heb als achttienjarige veel speelkansen gekregen van hem. Ook een pluim voor Lucien Van Kersschaever, de coach die onbaatzuchtig mijn belangen behartigde en me veel advies gaf in de jaren waarin ik als jonge speler doorbrak. Ik kon altijd terugvallen op zijn advies.

Welke anekdote ga je nooit meer zal vergeten?

BG - Bij deze vraag wil ik de grote contrasten in de basketwereld in het licht zetten. Wat een verschil om voor een bomvol Sportpaleis te kunnen spelen met Antwerp (Night of the Giants) en de ietwat verouderde zaal waar Neufchâteau destijds zijn matches afwerkte in tweede klasse. Daar speelden we op pure beton en lieten mijn gewrichten van zich horen nog voor de opwarming was begonnen. Ze hadden er kleedkamers waar je van dacht dat je was binnengekomen in de koelruimte van de Colruyt, inclusief de plastic flappen. Last but not least kreeg hun 'kantine' tijdens de rust een verlengstuk tot op het veld. Je kon er een drankje bestellen onder ons doel. Een opwarming aanvatten na de rust was niet evident (schatert). Ik vergeet nooit hun vurige supporters. Het toont ook aan dat basketbal een heel emotionele sport is waar iedereen in mee gaat. Dat deden zeker ook mijn ouders die enorm met me hebben meegeleefd. Ik wil dit forum gebruiken om ze heel hard te bedanken voor de jarenlange begeleiding. In die dertig jaar hebben ze maar een handvol matches gemist. Ze hebben me gesteund om er voor te gaan in combinatie met hogere studies. Voetjes op de grond en heel goed beseffen dat er nog een leven is naast en na het basketbal... Ik ben ze dan ook ontzettend dankbaar. Vooral in de moeilijke periode bij de Giants hebben ze me er mee door getrokken. Ik weet zeker dat ze enorm genoten hebben van de titelviering in Kortrijk.

STEVEN VERHAMME